

Sv. Hieronym Emiliani

21. júla 2024 ✝ Cirkev

Životopisné údaje

Roku 1481 narodil sa v Benátkach senátorovi Angelovi Emilianimu a jeho manželke Dionore syn menom Hieronym. Otec zomrel zanedlho, ale matka vychovávala starostlivo Hieronyma a ostatné svoje detky v bázni Božej. Keď Hieronym vyrástol, stal sa proti svojej vôli vojakom. I preslávil sa v bitkách, ktoré bohatá Benátska republika často viedla s Turkami, takže zakrátko stal sa veliteľom pevnosti Castelnuovo na brehu Dalmácie. Nepriateľ obsadil po tuhom boji pevnosť, Hieronym padol do zajatia a uvrhnutý bol do ťažkého žalára.

Táto odlúčenosť od sveta mu otvorila oči. Začal premýšľať o svete a jeho márnostiach. Často volal vo svojej osamelosti v žalári: *«Aké obete som priniesol pre bláznivú a namyslenú vojenskú česť! A ako málo činil som posiaľ pre Teba, ó Pane, pre svoju biednu dušu a pre večný život! Aby som zavčasu hodnosť dosiahol a po niekoľko rokov ju podržal, nespával som toľké noci, ako vojak som vzdoroval toľkým nebezpečenstvám. A aby som večnú hodnosť dosiahol, bola mne nešťastnému každá obeta priveľkou, každého času drahou!»* Toto rozjímanie ho priviedlo k tomu, že skrúseno modliť sa začal. I prosil preblahoslavenú Pannu o príhovor, žeby ho Boh čím skôr z väzenia vyslobodil; i urobil sľub, že po vyslobodení do Trevisa putovať bude, hriechy svoje kajúcnosťou obmyje a život svoj službe Božej zasväťí.

Giandomenico Tiepolo, Sv. Hieronym Emiliani

zdroj: wikimedia commons

Jedného večera počul, že k jeho väzeniu niekto sa blíži. Dvere sa otvorili, zahalená ženská postava vstúpila dnu, sňala mu putá, podala mu mlčky kľúč a zmizla. Hieronym nasledoval ju zadivený, prešiel nepozorovaný pomedzi stráže, prišiel šťastne do Trevisa a zavesil svoje putá s najhorúcejšími citmi vďaky na oltár preblahoslavenej Panny Márie. Z Trevisa vrátil sa do rodného mesta Benátok a žil tam láske k blíznym, lebo práve toho času vypukla tam nákazlivá choroba. Vyhľadával nemocných, opatroval ich a podporoval, ako len

mohol. Usilovne učil sa bohoslovecké vedy a roku 1518 stal sa kňazom. Po rodičoch mal veľký majetok; tento využil k pomáhaniu blížnym. Nešťastie detí, ktoré túlili sa ulicami mesta, ležalo mu veľmi na srdci; vedel, že z týchto opustených a zanedbaných detí len hriešnici a zločinci vyrastajú.

Kúpil teda dom a v ňom zhromažďoval tieto opustené siroty, staral sa o ich zasytenie, odev a kresťanské vyučovanie. Neskôr založil takéto opatrovne pre opustené deti i v mestách Brescii, Bergame a inde. Zbožný Hieronym vedel, že po talianskych mestách panuje veľká necudnosť. Prosil vrchnosť, aby tomu prietrž urobili a verejné necudné domy pozatvárali. Sám založil domy, v ktorých padlé kajúcne dievky útočište našli. Mnoho osočovania a prenasledovania musel pre toto znášať; ale svätý muž podstúpil rád tento boj, keď len duše pre večnosť získať mohol. Biskup dovolil mu, žeby mohol po mestách a dedinách zanedbaných kresťanov vo sv. náboženstve vyučovať. Toto účinkovanie pohlo mnohých kňazov a svetských ľudí k tomu, že jeho príklad nasledovali. Zakrátko sa pripojili k nemu ďalší.

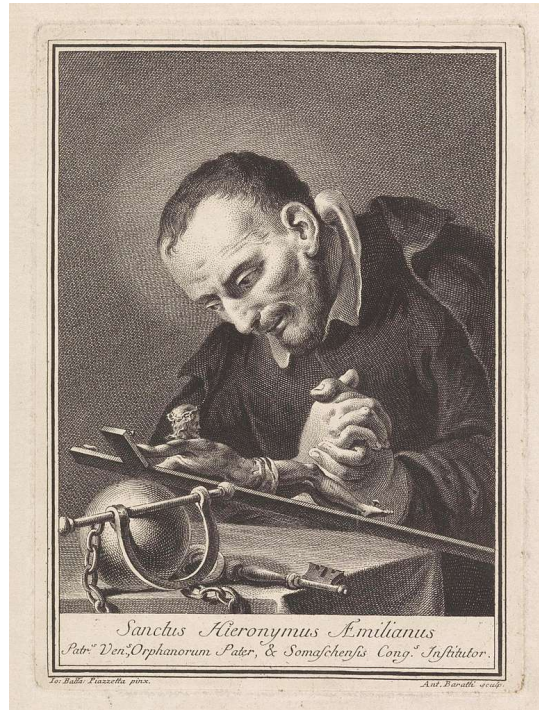
Obraz v Kostole Navštívenie Panny Márie v Benátkach zobrazuje sv. Hieronyma Emilianiho ako zveruje siroty do opatery Panny Márie

zdroj: wikimedia commons

Roku 1528 založil v dedine Somaska, ktorá neďaleko Milána ležala, kláštor pre seba a svojich učeníkov, ktorí pod jeho správou venovali sa kresťanskej výchove opustených detí. Títo jeho učeníci dostali meno regulovaných klerikov zo Somasky, alebo i somaskovia. Neskôr menovaný bol ich rád Kongregáciou svätého Majola, podľa kostola toho mena v Pavii, ktorého správu svätý Karol Boromejský tomuto rádu zveril. Ich úlohou bolo starať sa o opustené deti, o chorých, bláznivých a chudobných.

Neúnavne cestoval svätý zakladateľ, aby rád svoj bohumilý po svete rozšíril. Po mnohých rokoch vrátil sa svätý Hieronym do Somasky a chystal sa tam v jednej jaskyni ku smrti. Roku 1535 zúrila v Itálii nákazlivá nemoc. Svätý Hieronym opatroval nemocných a sám ňou tiež nakazil. Toho istého roku dňa 8. februára odovzdal svoju zbožnú dušu Pánu Bohu. Pri hrobe jeho v kostole svätého Bartolomeja v Somaske diali sa

mnohé divy. Pápež Benedikt XIV. vyhlásil ho za blahoslaveného a pápež Klemens XIII. za svätého. Roku 1540 potvrdený bol jeho rád, ktorý však svoje kláštory len v Itálii a katolíckom Švajčiarsku udržiava. Sv. Hieronym Emiliani vyobrazuje sa ako väzeň.

Antonio Barattha, Sv. Hieronym Emiliani

zdroj: picryl.com

Modlitba

Ó Bože, popraj nám skrze zásluhy a orodovanie sv. Hieronyma, ktorého si sirotám za útočisko a otca ustanovil, žeby sme ducha detinského, podľa ktorého Tvojimi dieťkami menovaní bývame a v skutku sme, verne v sebe prechovávali. Skrze Ježiša Krista, Syna Tvojho, Pána nášho. Amen

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-hieronym-emiliani-zakladatel-radu/>